॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਿੰਡ ਨਾਮਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਪਾਤ ਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਿੰਡ ਨਾਮਾ

॥ ੧ਓ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਸਾਖੀ ਨੰ: ੩) ਅੱਥ ਸ੍ਰੀ ਭੈਗਲ ਪੁਰਾਣੇ ਦੂਆ ਦਸ ਸਕੰਧੇ॥
ਗੁਰ ਬੰਸਾਵਲੀ ਲਿਖਯਤੇ॥ ਚਤਰ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ
ਨਾਮਾਂ ਬਰਨਨੰ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਕ ਪ੍ਰੀਸ਼ਤ ਸੰਬਾਦੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮਾਂ
ਕੱਲ ਜੁਗ ਭਾਖਾ ਕਰ ਸੁਨਾਵਨ ਬਿਧੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ੧੦
(ਦੋਹਰਾ) ਆਦਿ ਜੁਗ ਮੈਂ ਸੁਕ ਕਹਿਓ ਸੋ ਅੱਬ ਕਹੋਂ ਸੁਨਾਇ॥
ਭੈਗਲ ਧਿਆਇ ਮੈ ਕਹੇ ਗਾਇਓ ਸੁਕ ਪ੍ਰੀਛਤ ਪ੍ਰਤਗਾਇ॥
ਸੋਈ ਕਥਾ ਅੱਬ ਕਹਤ ਹੌਂ ਬਿਬ੍ਰਮ ਗੁਬਿੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜਿਉ ਸੁਕ ਪ੍ਰੀਛਤ ਪ੍ਰਤਿ ਕਹੀ ਸੁਨੋ ਆਦਿ ਕੀ ਆਦਿ (੩)
ਦੱਸ ਚਾਰ ਸੋਮ ਭਾਨ ਹੈ ਏਕ ਜੋਤਿ ਸੱਭ ਗਾਤਿ॥
ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਖ ਅਨਾਦਿ ਤੇ ਰਿਜੀ ਪੁਰਖ ਕੀ ਕਾਂਤਿ ॥੪॥
ਪੰਚ ਸਹੰਸਰ ਵਰਖ ਮੱਧ ਦੂਆ ਦਸ ਧਪ ਧੌਰ ਮੰਤ
ਕੱਲ ਜੁਗ ਔਧ ਬਿਤਾਂਨ ਹਿਤ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਨੰਤ ॥੫॥
ਗਾਓ ਸਾਂਵ੍ਹੇ ਧਾਰ ਕੈ ਛਿਤ ਪ੍ਰ ਬਿਚਰੇ ਆਪ॥
ਟਰੇ ਅਰਿਸਟ ਸੱਭ ਜਗਤ ਕੇ ਧਰਮ ਵਧੈ ਖੈ ਪਾਪ॥ ੬॥
ਜਾਮੇ ਧਾਰ ਦਸ ਗੁਰੂ ਨਵ ਸਤਿ ਕਲਾ ਸੁ ਧਾਰ॥
ਗੁਪਤ ਗਿਆਰਵਾਂ ਖੇਲਸੀ ਕੋਈ ਨਾ ਪਾਵੈ ਪਾਰ॥ ?॥
ਜਾਮਾ ਪਹਿਰੈ ਜਾਹਰਵਾਂ ਬਾਜਾ ਪੁਰ ਕੇ ਮਾਹਿ॥
ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਕਰੋੜ ਦੋਇ ਦਰਸ ਦਿਖਾਵੈ ਤਾਹਿ ॥੮॥

ਤੀਨ ਮਾਸ ਖੱਟ ਰਹਿਗੇ ਗ੍ਰਹਿ ਗਨਕਾ ਗੁਰਿੰਦ ॥
ਉਪਰ ਲੋਪ ਅੰਡਾ ਸਹਿਤ ਜੋ ਸਾਖੀ ਚਹਮੰਡ ॥੯॥
ਠੇਕ ਚਾਦਨੀ ਖੇਲ ਕਰਿ ਗੱਇ ਜਾਇ ਸੁ ਸਣ ਗੀ ਏਹ ॥
ਕੀਵ ਮੰਡਲ ਛਤ੍ਰ ਸਧਚ੍ਹ ਕਰ ਚਾਤੁ ਸੁਨਾਵੈ ਏਹ ॥੧੦॥
ਜਾਂਮਾ ਪਹਰੈ ਬਾਹਰਵ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟੈ ਆਇ ਰੰਗ ਬੀਸ ॥
ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈਂ ਅਨੰਤ ਤਬ ਮਾਨੇਂ ਕੋਟਿ ਮਹੇਸ ॥੧੧॥
ਦੂਆਦਸ ਪੌਰੱਖ ਦੂਆ ਦੇਸੇ ਸਭਿ ਹਨ ਕੈਸਿਹਿ ਮੋਰ ॥
ਸਕਤਿ ਅਨੰਤੀ ਆਹਿਗੇ ਆਦਿ ਇਹੈ ਨਹੀ ਔਰ ॥੧੨॥
ਜਾਕਉ ਸੁਰ ਜਸੁ ਰਟਤ ਹੈ ਸ਼ੇਖਕੋਟ ਮਹੇਸ਼ ॥
ਸੋ ਪ੍ਰਗਟੈਗਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਰ ਕੁਲ ਛਤ੍ਰੀ ਆਨ ਦੇਨਸ਼ ॥੧੩॥
ਕਵਲ ਭੁਤਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੀ ਚੱਪ ਬਾਹਰਵ੍ਹਾਂ ਚੀਸ ॥
ਕੁਸੁ ਦਿਜ ਘਰ ਉਦੈ ਹੈ ਲਤੂ ਕਿਰਣ ਮਹੇਸ ॥੧੪॥
ਜਾਹੀ ਕੁਲ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਂ ਤਾਹੀ ਕੁਲ ਕੇ ਨਾਮ ॥
ਪੁੰਨ ਦੂਆ ਦੱਸ ਗੁਰਿੰਦ ਕੋ ਮੇਰੀ ਹੈ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ੧੫॥
ਅਠਤਾਲੀ ਸਤ ਬਰਖ ਹੋਇ ਊਪਰ ਵਰਖ ਸਤਾਨਵੇ ॥
ਤੱਬ ਦੂਆ ਦੱਸ ਗੁਰਿੰਦ ਜੀ ਚੱਪ ਧਾਰੈ ਜਾ ਜਗਤ ਮੈਂ ॥੧੬॥
॥ ਚੌਪਈ॥ ਕਸ਼ਰ ਕਾਲ ਛਿਤਿ ਭਾਨ ਸੁਗਾਵੈ ਨਾਗਵੰਸ ਤਬ ਬਿਰਹ ਮਿਲਾਵੈ ॥
ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਨਿਰਖਾਵੈ ਅਨਿਕ ਦੇਸ ਬਿਪਰ ਲੈ ਸਧਾਵੈ ॥
ਏਕ ਹਜਾਰ ਮਧ ਨੌਸੈ ਆਵੈ ਏਕੇ ਆਗੇ ਸਾਤਾ ਲਾਵੈ ॥

(੩੨) ਕ੍ਰਿਸਨੇ ਬਾਤ ਪੂਰੀ ਨਹੀ ਕਹੀ॥ ਆਦ ਅੰਤ ਮੱਧ ਹੈ ਸੋਈ
(੩੩) ਦੀਪ ਸਾਤ ਸੁਨ ਸੰਗਤਿ ਆਵੈ ਭਵਨ ਚਤ੍ਰ ਦੱਸ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵੈ
(੩੪) ਕੋਟ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾਕੇ ਅਵਤਾਰਾ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਓਨਹੀ ਬੱਧ ਧਾਰਾ
(੩੫) ਸੁਰ ਭੀ ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੇ ਰਖਵਾਰੇ॥ ਧੰਨ ਵੈਹ ਦਿਵਸ ਪ੍ਰਗਟ ਬਪ ਧਾਰੇ
(੩੬) ਕੋਟ ਛਤਰ ਦੱਸ ਧੈਰ ਸਮਾਧਾ ਗਿਰ ਸਗਾਦ੍ਰ, ਜੋਗ ਤਪ ਸਾਧਾ
(੩੭) ਵੇਦ ਮਈ ਕੇ ਸਗਲੇ ਨੰਦਨ ਦੁਆ ਦੱਸ ਗਤਿ ਕਰਤਿ ਸਭ ਬੰਦਨ
(੩੮) ਸੱਤਿਜੁਗ ਬੀਚ ਕਥਾ ਸੁਨ ਪਾਈ ਸੁਕ ਪ੍ਰੀਸ਼ਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਭਾਖ ਸੁਨਾਈ
(੩੯) ਸੁਣਕਰ ਬੇਦ ਮਈ ਸੁਤ ਬਾਤਾ ਗਏ ਸਗਾਦ੍ਰ ਗਿਰ ਬਿਪ ਤਾਤਾ॥
(੪੦) ਤਪ ਅਰੰਭ ਤਹਾ ਤਿਨ ਕੀਨਾ ਜੁਗ ਧਾਰ ਕਪਾਲ ਤਿਨ ਲੀਨਾ॥
(੪੧) ਦੁਆ ਦੱਸ ਲਾਗੇ ਗੁਰਿੰਦ ਧਿਆਨਾਂ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਤਿਨ ਠਾਨਾ॥
੧ਦੋ ੨ਅ (੪੨) ਛੇਕੇ ਪਾਹਿ ਆਵਨੀ ਪਰ ਬੈਠੇ ਰਸਨਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਚਿਤ ਕਰੈ
(੪੩) ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੁਗ ਤਿਨੇਕ ਮੱਨ ਗਾਡੇ ਓਇ ਨਿਰ ਖਤ ਅੱਧ ਲੌ ਗੁਰ ਠਾਢੇ
(੪੪) ਸੁਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਨੋਂ ਮੱਤ ਪਾਈ॥ ਜਾਇ ਸਮਾਧ ਸਗਾਦ੍ਰ ਲਗਾਈ
ਦੋਹਰਾ (੪੫) ਪ੍ਰਭਵਾ ਸੰਬਤ ਦੱਸ ਅੱਠੇ ਜੱਬੈ ਤ੍ਰਵੈਜਾ ਹੋਇ॥
(੪੫) ਬੇਦ ਮਈ ਸੁਤ ਤਬ ਮਿਲੈ ਲੋਪ ਗਤਿ ਕਰ ਸੋਇ॥
ਭਗਵੰਤ ਕੇ ਮਤ ਮੱਤ ਪ੍ਰਖ ਕਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵਨ ਬਿਪ ਪੂਤ॥
(੪੬) ਕੋਟ ਚਤ੍ਰ ਦੱਸ ਸਿਖ ਭਇਓ ਮਹਾ ਬਲੀ ਅਵਧੂਤ॥
(ਚੌਪਈ) ਦੱਸ ਅਰੁ ਸਪੈ ਤ੍ਰਵੈਜਾ ਆਵੈ ਪ੍ਰਭਾ ਸੰਮਤ ਨਾਮ ਨਿਰਧਾਵੈ ੪੭
ਤਬ ਵੇਹ ਬੇਦਮਈ ਕੇ ਤਾਤਾ ਤਜੇ ਸਗਾਦ੍ਰ, ਧੰਧਰ ਆਤਾ॥

(੪੯) ਸੋ ਸੁਣ ਹੈ ਆਗ੍ਯਾ ਤੇ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਗਟੀ ਅੰਸਾ ਸਾਰੰਗ ਪਾਣੀ

(੫੦) ਲਹੈਂ ਭੋਗਲ ਦੂਆ ਦੱਸ ਸਰੂਪਾ ਲੱਛਣ ਨਿਰਖੈਂ ਰਿਖਿ ਪਰੇਸ਼

(੫੧) ਜਾਮਾ ਦੂਆ ਦੱਸ ਦੇਖ ਪਤੀਜੈ ਸੱਭ ਜਗਨਿ ਕੈ ਗੁਰੂ ਕਰ ਲੀਜੈ
ਹਰਖ ਹੋਇ ਚਿਤ ਗਿਰ ਤੇ ਧਾਵੈ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਪੱਗ ਲਪਟਾਵੈ

(੫੨) ਖੱਟ ਅੱਠ ਕੋਟ ਦਿਜਨ ਸਿਖ ਹੋਵੈਂ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮ ਸਭ ਖੋਵੈਂ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਿ ਸਭੈ ਡੰਡੌਤਾਂ ਕਰੈ ਖੱਟ ਆਠ ਕੋਟ ਦਿਜ ਵਰ ਸਿਖ ਧਰੈ

(੫੩) ਤੱਬ ਗੁਰ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਰੋ ਇਹੁ ਕਾਮਾ ਕਰੋ ਨਿਵਾਸ ਚਾਰਹੀ ਧਾਮਾ
ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸਭੈ ਉਠ ਧਾਵਨ। ਚਾਰ ਵਰਨ ਗੁਰ ਨਾਮ ਜਪਾਵਨ

(੫੪) ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨਿਰ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈਂ। ਵਰਨ ਭਿੰਨ ਆਚਾਰ ਨ ਪਾਵੈਂ
ਚਾਰੋਂ ਵਰਨ ਸੁਨੋ ਮਿਲ ਭਾਈ। ਚਾਰ ਵਰਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਖਾਲਸਾਈ

(੫੫) ਤੱਬ ਮਹਾਂ ਮੰਦ ਹੋਇ ਕਲ ਨਾਸਾ ਤੇਜ ਛੱਤ੍ਰੀਆਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾ
ਸੈਨਾ ਸੁਰ ਚਲੈ ਸਿੰਧ ਕੂਲੋਂ ਦੇ ਜਲਾਇ ਮਹਾ ਮੰਦ ਸੂਏ

(੫੬) ਅੱਵਨੀ ਭੂਪ ਸਭੈ ਸੁਰ ਆਵੈਂ ਦੱਸ ਅਠ ਪਦਮ ਚਮੂੰ ਨਿਆਵੈ
ਤਬ ਗੁਰ ਜਾਇ ਸਿੰਧ ਕੇ ਤੀਰੈ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਪੂਰਣ ਰਣ ਧੀਰੈਂ

(੫੭) ਅਸ ਪਗ ਪੁਰ ਭਾਨ ਨਭ ਛਾਵੈ। ਰਵਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮੰਧ ਧੂਰ ਸਮਾਵੈ
ਪੂਠੀ ਆਣਕ ਆਵਨੀ ਮੱਧ ਗਵੈ। ਅੱਤ ਕੌਤਕ ਸੁੰਦਰ ਤਹਿ ਭਵੈ

(੫੮) ਕਾਇਆ ਕਲਪ ਗੁਰੂ ਤੱਬ ਕਰੈ। ਦੂਆ ਦੱਸ ਵਰਖ ਆਯੂ ਤਬ ਧਰੈ

(੫੯) ਘੰਟਕਾ ਬੀਤ ਜਬ ਜੋਵੈ ਮਹਾਂ ਸ਼ਕਤਿ ਤੱਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ
ਭੇਟਾ ਪਾਰਸ ਧਰੈ ਅਪਾਰਾ। ਕਰਤ ਡੰਡੌਤਿ ਪੁੰਨ ਬਾਰੰ ਬਾਰਾ

ਨਿਕੱਸ ਸਿੰਧ ਜੱਲ ਬਾਹਿਰ ਆਵੈ॥ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਪਗ ਲਪਟਾਵੈ॥
(੬੦) ਆਦਿ ਅੰਤ ਤੈਂ ਤੂੰਹੀ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਭਵ ਜੱਲ ਪਾਰ ਉਤਾਰਨ ਹਾਰੀ॥
ਕਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਗੁਪਤ ਤਿਹ ਜੱਵਈ॥ ਨਿਕਸੈ ਸਿੰਧ ਸਿੰਧ ਮੱਧ ਰਵਈ॥
(੬੧) ਸੋ ਪੁਤ੍ਰੀ ਹਮੇਸ਼ਿਲ ਜਾਨੋਂ॥ ਸਤਿ ਅਵਤਾਰ ਲਛਮੀ ਮਾਨੋਂ
(੬੨) ਛੱਤ੍ਰੀ ਧਰਮ ਤਜਾਂ ਗੁਰ ਰਵੈਹੈ॥ ਮਹਾ ਮੰਦ ਕੁਸ਼ ਕ੍ਰਿਤ ਦੈਹੈ॥
ਸਿੰਧ ਤਿਆਗ ਪਸਚਮ ਕੋ ਆਵੈ॥ ਬੰਗ ਦਾਣ ਸ਼ਹਿਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਗ ਪ੍ਰਾਵੈ
ਬਰਖ ਪਚਾਸ ਸੁਧ ਤਿਹ ਹੋਵੈ॥ ਮਹਾਂ ਮੰਦ ਕੁਲ ਸਗਰੀ ਖੋਵੈ
(੬੩) ਜੀਤ ਬਗਦਾਦ ਰਾਮ ਸਰ ਆਵੈ॥ ਚਮੂ ਅਪਾਰ ਗਣਤ ਨਹੀ ਆਵੈ
ਹਰਿ ਮੰਦ੍ਰ ਮੈਂ ਆਇ ਬਿਰਾਜੈ॥ ਗੁਰ ਛੱਬ ਦੇਖ ਭਾਨ ਦੁਤ ਲਾਜੈ॥
(੬੪) ਕੋਟ ਛਤਰ ਦੱਸ ਬਿਧ ਕੇ ਪੂਤਾ॥ ਪੁਨ ਆਵੈ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਵਧੂਤਾ॥
ਤੱਬ ਗੁਰ ਗਰਜ ਕਹੈ ਬਿਧ ਤਾਤਾ॥ ਅੱਸ੍ਵਮੇਧ ਰਚੋ ਗੁਰ ਭਾਖਤ ਬਾਤਾ
(੬੫) ਰਚੋ ਅੱਸ੍ਵਮੇਧ ਦੇਰ ਨਹਿ ਲਾਵਹੁ॥ ਸੰਮਤ ਪੂਰਬ ਕੇ ਤਬ ਪਾਵਹੁ
ਤਹਿ ਸੋਮ ਸੁਰ ਪਤਿ ਪਠੇ ਬਾਜਾ॥ ਮੁਕਟ ਸਹਿਤ ਰਤਨਾਂਨ ਸਮਾਜਾਂ॥
(੬੬) ਗੁਰੂ ਸਹਿਬ ਕਹੈ ਛੱਡ ਦੀਜੈ॥ ਪਾਛੈ ਇਛਾ ਗਵਨ ਤਹਿ ਕੀਜੈ॥
ਛੌਲ ਤੁਰੰਗ ਤਹਿ ਪੂਰਬ ਦੇਸਾ॥ ਹਰ ਬੱਲ ਭੂਪ ਜਹਿ ਵੱਸੈ ਨਰੇਸ਼ਾ
(੬੭) ਆਗਿਆ ਤੇ ਪੁਨ ਸਰਜੂ ਆਵੈ॥ ਹਰ ਬਲ ਭੂਪ ਨਿਰਖ ਭੈ ਪਾਵੈ॥
ਦੇਖ ਤੁਰੰਗ ਅਸੋਸ਼ੀ ਜੱਤ੍ਰੀ॥ ਹਰ ਬੱਲ ਭੂਪ ਬਿਸਮ ਭਏ ਛੱਤ੍ਰੀ
(੬੮) ਕਲਜੁਗ ਕੌਣ ਅੱਸ੍ਵਮੇਧ ਰਚਾਵੈ॥ ਅੰਤ ਅਸੰਚਰਜ ਭੂਪ ਮਨ ਆਵੈ
ਸੱਧਿਆ ਤਜੈ ਕੇ ਪਾਛੈ ਪਰੈ ਕੋ॥ ਅਨਕ ਜੱਤਨ ਕਰੈ ਨਹੀ ਟਰੈ ਕੋ

ਸੰਧਿਆ ਪਰਾਤ ਕਰਨ ਨਹਿ ਸੂਰੰ ਹਰਬਲ ਭੂਪ ਰੋਸ ਅਤਕ੍ਰੂਰੰ
ਜਾਵੈ ਭੂਪਤ ਦੇਸ ਅਖੰਡਾ॥ਜਗ ਬਸੈ ਪੂਜ ਗਣ ਬ੍ਰਹ ਮੰਡਾ
ਸਪਤਰਿਖ ਆਸ੍ਰਮ ਫਿਰ ਆਵੈ॥ ਧ੍ਰੂ ਮੰਡੱਲ ਰਵ ਮੰਡਲ ਦਿਖਲਾਵੈ
ਮੇ ਅਸਟ ਸ੍ਰਿੰਗ ਸੁਮੇਰ ਕੇ ਭ੍ਰਮੇ॥ ਸੰਭਸੂਰ ਪ੍ਰ ਵੈਕਾਰ੍ਹੋਮੇ
ਹਰ ਬੱਲ ਭੂਪ ਜਾਇ ਨੱਭ ਮਾਹੀ॥ ਹੈ ਪਕਰਨ ਮੇਂ ਆਵੈ ਨਾਹੀ
ਮੱਧ ਆਕਾਸ਼ ਨਿਰਖੈ ਭੂਪਾਲਾ॥ ਤਮੂੰ ਆਨੰਤ ਅਰਜਨ ਸੰਮ ਬਾਲਾ
ਫਿਤ੍ਰ ਆਕਾਸ਼ ਤਰਾਜਾ ਆਵੈ ਗੈਹ੍ਹ ਕੇ ਤੇਲ ਚਨ੍ਹ ਗਿਰਾਵੈ॥
ਲਗਨ ਧੋਮ ਕਰ ਮਾਹਿ ਸੁਹਾਵੈ ਮਾਨੋਂ ਨੱਭ ਬਿਜਲੀ ਚਮਕਾਵੈ॥
(ਦੋਹਰਾ) ਭੂਪ ਦੇਹ ਲਖਤਾ ਤੌਬ ਦੋਜੇ ਮਹੀਜਰ ਮੋਹਿ ਧਾਲ॥
ਜਾਜਨਮਤ ਮੋਹਿ ਧੱਲ ਪਹਿਤੁ ਕਰੇਂ ਬੇਗਤਿਹਿ ਕਾਲ
ਹਾਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਹਰ ਬੱਲ ਭੂਪਤ ਨਾਰ॥
ਇਹੁ ਕਾਰਜ ਕਿਉ ਕਰਤੇ ਹੋ ਕਿਆ ਜੀਅ ਮੈ ਧਾਰ॥
ਕਿਨੈ ਭੂਪ ਧਾਜਾ ਛੱਡਿਓ ਜੱਗ ਰੱਹਿਓ ਨੀ ਭਾਮ॥
ਮੈਂ ਪ੍ਰਵਾਰ ਛਤ੍ਰੀ ਬਡੇ ਰਖਿਹ ਪਕਰੇਂ ਧਾਮ॥
ਮੈਂ ਮਜੇਰ ਵੇਸ੍ਰਿਗ ਰੋਕੁ ਰੱਵ ਕੇ ਗਹੁ ਤੁਰੰਗ
ਇਹ ਅਸ੍ਵ ਨਹਿ ਪਾਇਓ ਪਰਤ ਧਰਮ ਮੈਂ ਭੰਗ॥
ਜਬ ਤੇ ਮਹੀਜਰ ਜਨਮਿਓਂ ਤੱਨ ਤੇ ਬੱਲ ਭਇਓ ਨਾਸ॥
ਜਾਇਸ ਕੇ ਹਤਿ ਕਰਨ ਤੇ ਪੁੰਨ ਪੌਰਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਭੂਪ ਬਚਨ ਨਾਰੀ ਸੁਨੇ ਮੰਨ ਮੇ ਸੋਕ ਬਢਾਇ

ਗਵੈ ਧਾਮ ਮਹੀਜਰ ਨਹੀ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਕੋਹ ਸੁੰਨਾਇ
ਭੂਪ ਕੋਪ ਮਨ ਮੈ ਧਰੈ ਜਾਇ ਧਾਮ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥
ਨਿਰਖ ਰਹਿਓ ਸੁਤ ਸੁੱਤ ਸੋਹ ਦਿਖੈ ਅਗਨ ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਮਾ
ਨਗਨ ਧੋਪ ਲੈ ਪੁਨ ਟਿਰਿਓ ਜਾਇ ਚੰਮੂ ਰਣ ਸਾਲ॥
ਹੈ ਲੈ ਆਵਤ ਨ੍ਰਿਪਨਿਖ ਮਹੀਜਰ ਅਪੋਨੰ ਬਾਲ॥
ਬਾਇ ਹਾਥ ਕੀ ਅੰਗੂਠੀ ਬਾਂਧੀ ਡੋਰ ਪੱਟ ਬਾਜ॥
ਭੂਪਨ੍ਰਿਖ ਸੁਖ ਪਾਵਹੈ ਪੂਰਣ ਸੁਤ ਕੇ ਕਾਜ॥
ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬੱਲ ਏਕ ਹੈ ਬੇਦ ਪੁਕਾਰੈ ਬਾਤ॥
ਭਲਾ ਹੂਆ ਸੁਤ ਨਹਿ ਹਤਾ ਨਹਿ ਹੋਇਓ ਸੁਤ ਘਾਤ
ਬਾਜ ਪਕੜ ਗਹਿ ਬਾਧਿਓ ਪੁਤ੍ਰ ਦੈਵਿ ਮਿਟ ਤਾਤ
ਅੱਧ ਆਜੁਧਿਆ ਕੇ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਇਹ ਬਾਤ॥
ਚਮੂ ਜੁਧ ਦਾ ਬਣ ਕੈਹੈ ਗਰ ਸੈਨਾਂ ਆ ਪਾਰ॥
ਮਹੀਜਰ ਏਕ ਲਰਤਾ ਫਿਰੈ ਸੈਨਾ ਲਾਖ ਹਜਾਰ॥
ਵਰਖ ਨਵੈ ਰਣ ਮੰਡਿਆ ਗੁਰ ਸੈਨਾ ਬੱਲ ਲਾਇ
ਮਹੀਜਰ ਜੀਤ ਨਾ ਸਾਕਿਓ ਜੋਧ ਸਕਲ ਪੱਛ ਤਾਇ
ਮਹੀਜਰ ਜੀਤ ਨਾ ਸਕਹੈਂ ਦੂਜੈ ਸੈਨ ਅਪਾਰ
ਗੁਰ ਪੈਹ ਪੱਤੀ ਆ ਲਿਖ ਪਠੈ ਅੱਧ ਦਾਸਨ ਕੇ ਦਾਸ॥
ਨਗਰ ਅਜੁਧਿਆ ਰਾਜਸੁਤ ਮਹੀਜਰ ਬਾਂਧਿਓ ਬਾਜ
ਹਮਤੇ ਛੁਟੈ ਨ ਬਾਜ ਗੁਰ ਕਰੋ ਸੁ ਆਪੇ ਕਾਜ॥

ਸੁਨ ਪੱਤੀਆ ਸਤਿਗੁਰ ਛੋੜੇ ਜਾਵੈ ਸਰਜੂ ਕੂਲ॥
ਪੰਚਸ਼ ਬਾਣ ਕਰ ਮੈਂ ਲੀਏ ਸਰਬ ਜਗਤ ਕੇ ਮੂਲ॥
ਬਰਖ ਸ ਤਾਨਵੇ ਰਾਜ ਕਰ ਜੱਗ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਇ
ਦੋਇ ਨਾਗ ਕੇ ਭੀਤ੍ਰ ਅਸੁਰ ਨਾ ਰਹਿਓ ਕੋਇ
ਤ੍ਰਿਨੀ ਸਤਿ ਮੈਂ ਪੇਖੀਐ ਬਰਸ ਸਤਾਨ ਵੈ ਜਾਇ
ਪਰਮ ਰਾਜ ਜੱਗ ਮੈਂ ਚੱਲੈ ਅਸੁਰ ਨਰਕ ਮੈਂ ਪਾਇ
ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਖੱਤ੍ਰੀ ਰਹੈ ਵੈਸ਼ ਸੂਦ੍ਰ ਇਹ ਚਾਰ॥
ਅੱਵਨੀ ਅਸੁਰਨ ਨਾ ਰੀਸ ਦੀਸਿਟੈ ਪਾਪ ਕੇ ਭਾਰ॥
ਪਤੀਆ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਬੇਗ ਹੀ ਧਾਵੈ ਰਾਮ ਸਰ ਤੇ ਸਰਜੂ ਆਵੈ
ਚੌਪਈ ਨਿਰਖਤ ਮੂੰ ਸੱਭ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਮੱਨ ਮੇ ਮੰਗਲ ਮੋਖ ਕੇ ਗਾਵੈ
ਦੋਇ ਬਰਸ ਗੁਰ ਉਹਾ ਰਹੇ॥ ਮਹੀਜਰ ਬਾਸ ਜਾਸ ਪੱਠ ਗਹੇ॥
ਏਕ ਦਿਵਸ ਮਹੀਜਰ ਲੈ ਬਾਜਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਮਿਲੈ ਸਮਾਜਾ॥
ਗੁਰੂ ਨਿਰਖੈ ਮਹੀਜਰ ਕੌ ਤਿਹ ਮਹੀਜਰ ਨਿਰਖ ਦੋਊ ਕਰ ਜੋਰ॥
ਜੱਗ ਅਸੁਮੇਧ ਰਾਮ ਸਰ ਕਰੈ॥ ਕੁਲ ਪੂਜਨ ਕਰ ਇਛ ਚੋਹੁ ਧਰੈ
ਆਇ ਜੋਊ ਕੁਲ ਪੂਜ ਕਰਾਇ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪੂਜਤ ਹਰਖ ਬਢਾਇ॥
ਇੰਦਰ ਸੱਗੋਤ੍ਰ ਰਗਕੁਲ ਅੰਸਾ॥ ਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਗਟੇ ਜਾ ਬੰਸਾ॥
ਭਾਰ ਦਵਾਜ ਰ ਤਨ ਕੁਲ ਜੋਈ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਖੋਜ ਪਾਵੈਗਾ ਸੋਈ॥
ਸੋਇ ਕੁਲ ਪੂਜ ਸੰਗ ਲੈ ਆਵੈ॥ ਸੋ ਸਮਰਥ ਜਗਤ ਕੀ ਪਾਵੈ
ਹੰਸਰਾਇ ਪੁਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਣਾਮ॥ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਰੰਗ ਪ੍ਰਖਿਤਿਸਿਆ

ਗੁਰ ਉਨ ਮਹੀਜਨ ਛੁਨੀ ਲਾਗੈ ਤੱਥੈ ਕੇਸ਼ਵ ਰਚਿਤ ਤਹ ਭਾਸੈ
ਜਾਮਾ ਤੈ ਦੱਸ ਮੱਹੀਜਨ ਪਾਵੈ ॥ ਸੁਕ ਸੰਬਾਦ ਭੋਗਲ ਸੁਨਾਵੈ
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਪਰਮ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਗਾਇ ਕਵਿਸਿਆਮ ਸਹੌ ਗੀਤੇ
ਇਤ ਦੂਆ ਦੱਸ ਗੁਰਿੰਦੇ ਅੱਵਨੀ ਆਏਤੇ ਖਿਚਰਤੇ
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਦੂਆ ਦੱਸ ਸਕੰਧੇ ਭੋਗਲ ਧਿਆਇ ਉਚਰਤੇ
ਸੁਕ ਬਾਜੇ ਪ੍ਰੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰੀਤੀ ਛਤਰ ਦਸ ਗੁਰਿੰਦ ਮਹਿਮਾ ਵਰਨਨੇ